
Wstęp

Studia Pedagogiczne. Problemy Społeczne, Edukacyjne i Artystyczne 7, 5-6

1993

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstęp

Współcześnie nie ma już wątpliwości, że wychowanie i kształcenie nie może być ograniczane do wieku dziecięcego i młodzieńczego, gdyż rozwój osobowości to trwający całe życie proces „stawiania się człowieka”. Przekonanie to potwierdzają także doświadczenia społeczne, których syntezę wskazał w latach pięćdziesiątych W. D. Wall. „W społeczeństwie wykształconym można rozwiązać znacznie większą liczbę trudnych problemów niż w niewykształconym; łatwiej jest wytworzyć większą liczbę dóbr materialnych i wykształcić postawę akceptacji wobec różnorodnej i bogatej kultury”¹. Z tych dwu zasadniczych względów edukacja ustawiczna, w której integruje się indywidualny i społeczny kontekst kształcenia, jest współcześnie nie tylko nośną ideą humanistycznych wartości wiedzy, ale także głównym czynnikiem rozwoju i postępu cywilizacyjnego.

Generalia te przypomina się we wstępie do kolejnego zbioru prac z serii „Kieleckich Studiów Pedagogicznych i Psychologicznych”, ponieważ określają najwyraźniej ogólny cel naukowo-badawczy problemów podejmowanych przez autorów, których prace zostały zamieszczone w tym tomie. Dotyczą one bezpośrednio zagadnień rozwoju i twórczego funkcjonowania osobowości człowieka, kształcenia i samokształcenia, tradycji kulturalnej oraz współczesnej kultury i życia kulturalnego. Są to prace różnorodne, tak jak zainteresowania naukowo-badawcze autorów, zarówno teoretyczne, jak i metodyczno-praktyczne, w formie artykułów, rozpraw, sprawozdań i komunikatów z badań, powstałych na gruncie pedagogiki dorosłych, psychologii twórczości i socjologii kultury. Zamierzeniem redagujących te studia było bowiem równocześnie: ukazanie niektórych wyników

---

¹ W. D. Wall, *Twórcze wychowanie w okresie dzieciństwa*, Warszawa 1986, s. 95.

badani z zakresu tych trzech dyscyplin nauki oraz zwrócenie uwagi na rozległość spraw związanych pośrednio i bezpośrednio z edukacją współczesnego człowieka; oczywiście na tyle, na ile było to możliwe.

Końcową część zbioru stanowią rozprawy poświęcone Tadeuszowi Wróblowi i Józefowi Czesławowi Babickiemu, zamieszczone z myślą o przypomnieniu dorobku tych dwóch uczonych, którzy wnieśli do pedagogiki wiele uniwersalnych poglądów i „ponadczasowych” wartości. Tadeusz Wróbel był również twórcą i pierwszym dziekanem Wydziału Pedagogicznego WSP w Kielcach, żywo pozostającym w pamięci współpracowników, uczniów i znajomych.

Redaktorzy